

Sygn. akt VI Ka 258/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 r.

sprawy A. P.

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 12 marca 2013 r. sygn. akt IIK 126/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. P. w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego w pkt I części dyspozytywnej wyroku karę ograniczenia wolności podwyższa do 16 (szesnastu) miesięcy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. P. został oskarżony o to, że w nocy z 25/26 grudnia 2012 r. w P. rejonu (...) przy ul. (...) umyślnie dokonał zniszczenia mienia w postaci wybicia 4 szyb wystawowych w sklepie (...) wartości 450 zł czym działał na szkodę A. N.,

tj. o czyn z art. 288 kk.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 12 marca 2013r. w sprawie sygn. akt II K 126/13:

I. oskarżonego A. P. uznał za winnego tego, że w nocy z 25 na 26 grudnia 2012r. w P., rejonu (...), wybił szyby wystawowe w sklepie (...) o wartości 450 zł, powodując szkodę w łącznej wysokości 951 zł, czym działał na szkodę A. N., tj. występku z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego A. P. do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej A. N. kwoty 951,00 zł (dziewięćset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem naprawienia szkody,

III. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego A. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983r. ze zm.) opłatę w wysokości 180, 00 (sto osiemdziesiąt złotych).

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji na niekorzyść oskarżonego A. P. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 kpk oraz art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażąco niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin miesięcznie, podczas gdy wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, umyślne działanie sprawcy a także jego dotychczasowy sposób życia wskazują, że orzeczona kara nie wypełni swojej funkcji indywidualnego oddziaływania na skazanego, a także nie zrealizuje potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego A. P. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat próby oraz na podstawie art. 71 § 1 kk grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacji nie można było odmówić słuszności co do zarzutu rażąco niewspółmierności kary ale nie odnośnie wniosku o wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i dodatkowo kary grzywny.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji że oskarżony A. P. dokonując zarzucanego mu przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. okazał lekceważący stosunek do porządku prawnego i że wymierzona mu kara za ten czyn powinna być dolegliwa, aczkolwiek o charakterze wolnościowym. Zbyt daleko idzie argumentacja skarżącego prokuratora zawarta w apelacji który domaga się za ten czyn kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i dodatkowo kary grzywny. Nie sposób zgodzić się ze skarżącym który kategorycznie stwierdza w środku odwoławczym że „jedynie taka kara będzie oddziaływała na oskarżonego zarazem prewencyjnie oraz represyjnie”. Skarżący przecenia znaczenie uprzedniej karalności oskarżonego które miało miejsce dwukrotnie, ale za zupełnie innego rodzaju przestępstwa (k.16). Słusznie Sąd I instancji przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. zdecydował o wymierzeniu oskarżonemu kary ograniczenia wolności, nie dostrzegł jednak że orzeczona jej wysokość tj. 8 miesięcy nie spełnia wymogu dostatecznej dolegliwości adekwatnej do motywacji i sposobu zachowywania się oskarżonego wyeksponowanych w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Stosując art. 58 § 3 k.k. Sąd może orzec karę ograniczenia wolności do 2 lat. Oskarżony A. P. jest osobą młodą, dwudziestokilkuletnią, zdrową, bez zobowiązań rodzinnych. Wymierzenie mu kary 16 miesięcy ograniczenia wolności przy zachowaniu stawki miesięcznej wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w ilości 30 godzin spełni zdaniem Sądu Okręgowego stawiane cele tak w zakresie prewencji generalnej jak i indywidualnej. Zważywszy na powyższe w tym zakresie Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze zasady słuszności, zważywszy iż zmiana wyroku była efektem błędnej oceny Sądu I instancji w zakresie wymiaru kary Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.